

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 2. Pontificatus exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. gnix, matre vero Clarina Romana nobi-
 A.C. 1198. lissimæ stirpis, natus primum Parisiis,
 1. ep. 296. deinde Bononiæ in scientiis eruditus,
 tam Philosophiæ quam Theologiæ cog-
 nitione cœvos & æquales omnes supera-
 vit. Tum Præbendam inter Canonicos
 S. Petri Romæ adeptus, & a Grego-
 rio VIII. Papa Subdiaconus ordinatus,
 a Clemente Papa III. Diaconus ad Ti-
 tulum S. Sergii, qui prius ipsius Papæ
 fuerat, creatur. Primis duobus, ex quo
 Cardinalis fuit, annis Ecclesiam Tituli
 sui totam prope collapsam ex ruinis ere-
 xit suis sumtibus, & ubi ad Papatum
 pervenit, ad eam exornandam porticum
 columnis nixam ex bonis sibi acquisitis
 construi curavit; quæ res omnibus ad-
 mirationi fuit, scientibus, quam alienum
 ab avaritia semper gessisset animum.

§. II.

Pontificatus Exordia.

Quia, cum eligeretur Papa Innocen-
 tius, Diaconatus Ordine tantum
 initiatus erat, ejus consecratio usque ad
 Dominicam quatuor temporum in Qua-
 dragesima dilata est, quo temporis spa-
 tio tamen complures Epistolas ad per-
 ficienda non nulla negotia, præsertim in
 causis pauperum, expediri jussit, & lite-
 ræ istæ tantum media Bulla, seu media
 Sigilli

Sigilli parte, signatæ erant. Ne autem supplices, post ejus Ordinationem si alias petere tenerentur, novis expensis gravarentur, promulgari jussit, eas literas non minoris esse valoris, ac si tota Bulla apposita esset.

Altera post Electionem die, nona Januarii, data encyclica ad omnes Episcopos Epistola, quid de se decrevissent Cardinales, certiores fecit, & orationis ad Deum auxilium expetiit. Singularem vero Epistolam Philippo Regi Franciæ scripsit, utpote primogenito Ecclesiæ Romanæ filio, exhortans, ut vestigiis Ludovici Regis Parentis sui insistens Ecclesiam sanctam, Matrem suam, honoraret. Scripsit quoque Abbatibus, Prioribus, & Viris in Francia Religiosis. Præterea, datis Epistolis, Patriarcham Latinum Hierosolymitanum ejusque Suffraganeos monet; iram Dei sincera pœnitentia placare studerent, promittitque, se ad liberandam Terram sanctam nervos omnes intensurum. His duas Epistolas, ad Archiepiscopum Moguntinum & Episcopos Germanos, ad Landgravium Thuringiæ, ceterosque hujus Gentis Principes, in regionibus transmarinis commorantes, datas adjecit.

Ubi tempus Consecrationi destinatum adfuit, Innocentius Sabbato vigesima

Sæcul. XII.

A.C. 1198.

ep. 1. 83.

I. ep. 1.

ep. 2.

ep. 11.

ep. 12. 13.

ma

Sæcul. XII. ma prima Februarii anno millesimo cen-
 A.C. 1198. tesimo nonagesimo octavo Presbyter,

Gest. n. 7.

Innocen-
 tius III. Papa.

n. 8.

1. ep. 23. 577.

Gest. n. 9. 10.
 &c.

n. 16. 17.

altera vero die, Dominica, in quam Fe-
 stum Cathedræ S. Petri Antiochiæ inci-
 debat, Episcopus in Basilica S. Petri Ro-
 mæ ordinatur & Cathedræ suæ impo-
 nitur, præsentibus Archiepiscopis qua-
 tuor, Episcopis viginti octo, Cardinali-
 bus quindecim, Presbyteris sex, Diaco-
 nis novem, & Abbatibus decem. Un-
 de ad Palatium Lateranense solemniter
 deductus, postquam consueta fuisset lar-
 gitus, convivium, ut mos ferebat, cele-
 bravit. Die sequente juramentum fidei
 & Homagium obligans a Petro Urbis
 Præfecto recepit, eique oblato pallio si-
 gnum investituræ suæ tradidit, quam il-
 le ad hæc usque tempora ab Imperato-
 re, jurejurando adstrictus tenebat.

Innocentius, Pontificatum auspica-
 catus, nihil antiquius habuit, quam Ec-
 clesiæ Bona in Italia, ejectis usurpatori-
 bus, vindicare, quales fuere Mareval-
 dus & Conradus, Optimates Germani,
 magnam potestatem ab Henrico VI. Im-
 peratore adepti. Eo consilio compluri-
 bus Nunciis in provincias missis, ipse
 Ducatum Spoletanum & Tusciam lustra-
 vit, in qua profectioe omne tempus,
 quod a Festo S. Petri usque ad solemnita-
 tem Sanctorum omnium fuit, con-
 sumtum. Quin etiam adversus non
 nullas

nullas urbes, imperata facere detrectantes, armis usus est.

Sæcul. XII.
A. C. 1198.

Sed curis negotiorum sæcularium haud sane delectabatur Innocentius, sæpe illam ex Scriptura sententiam repetere auditus: *Qui picem tangit, inquinabitur ab ea*, atque eo minus, quod in his Pontifex laborem maximum sentiret, emolumentum autem, quod hominum pervicacia raro flecti posset, modicum sequeretur.

Inter plures abusus, qui in Curiam Romanam irrepserant, nullum magis quam turpem lucri cupiditatem oderat, quam ut penitus extirparet, ministris suis omnibus prohibuit, ne ab ullo homine mercedis nomine quidquam exigerent, exceptis Scriptoribus & Sigilliferis, quibus præscripsit, quantum petere possent, vetuitque districte, ne ultra aliquid extorquerent; at si forte donum sponte offerretur, acciperent. A conclavi Notariorum apparitores abesse iussit, ut cunctis adeuntibus fores patenterent. Quamdam Palatii Lateranensis curiam, ubi vasa vendebantur, & Nummularii varia monetæ genera pro usura permutabant, abrogavit. Ter in Hebdomada Pontifex Consistorio publico, quod Judicium ante ipsum pœne exoleverat, præsidebat, singulas Partes litigantes audiebat, tumque minores causas

Gest. c. 41.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.   Ii   aliis

Sæcul. XII.
A. C. 1198.

aliis committebat, graviores ipse discussurus. Quod cum, acri ingenio vir, sapientissime faceret, cunctos in sui admirationem rapiebat, & multi viri doctissimi, Jurisconsulti, alique Romam petebant, nullius alterius negotii causa, quam ut Innocentium Papam auscultarent, magisque in ejus Consistorio quam in scholis proficiebant, tunc imprimis, cum, adjunctis causæ omnibus exploratis, sententiam proferret; tanta enim vi, tanta solertia, litigantium argumenta referebat, ut pars utraque, loquentem audiens, haud levem spem victoriæ conciperet, & nullus Causidicorum tam versatus existeret, qui, Innocentii sibi adversantis prudentiam & facundiam non expavesceret. In ferendis judiciis nullo movebatur partium studio, nec nisi post maturam deliberationem sententiam pronunciabat. Id vero tantam causarum molem ac negotiorum ex universo orbe Romam pertraxit, ut ab hominum memoria nunquam tot lites ibidem diremtæ fuerint.

Bela III. Rex Hungariæ ad iter in Terram sanctam suscipiendum cum exercitu voto se se obstrinxerat; cum vero gravi morbo oppressus, ad extremum ventum esse, sentiret, Andreæ filio suo, secundo partu in lucem edito, profectio-
ne, qua ipse non posset, defungi præcepit

pit maledictione paterna ei denuncia- Sæcul. XII.
 ta, nisi mandata morituri ultima exequ- A.C. 1198.
 retur. Andreas Crucem, pie militan- ~~_____~~
 tium insigne, accepit, promittens, se vo- *J. Thurocz.*
 tum sine cunctatione impleturum. Ve- p. 77. c. 69.
 rum parente elato, qui die Martis, pri-
 ma mensis Maji, anno millesimo cente-
 simo nonagesimo obiit, postquam mili-
 tem sacræ expeditionis specie condu-
 xisset, arma contra Emericum Regem,
 fratrem suum, convertit. Quo com- Res Hunga-
 perto Innocentius Papa, data Epistola, ria.
 vigesima nona Januarii anno millesimo
 nonagesimo octavo, Andream infra Ex- *I. ep. 10.*
 altationem S. Crucis nempe diem deci-
 mam quartam Septembris iter exordiri
 iussit, addita pœna, nisi pareret, ipsum *C. licet. 6.*
 jam illa die excommunicationis vinculo *extra de vo-*
 constringendum esse, & jure ad Regnum *to. &c.*
 Hungariæ ita privandum, ut si Rex E-
 mericus sine prole moreretur, frater na-
 tu tertius solium conscenderet. Con-
 tra vero, quia Emericus Cœlestino Pa-
 pæ exposuerat, Archiepiscopi Strigo-
 niensis operam, ad turbas, quibus Re-
 gnum agitaretur, componendas, sibi esse
 necessariam, Innocentius Papa hunc *I. ep. 5.*
 Præsulem votam editum petendi Hie- *c. non est. 5.*
 rosolymam implere vetuit, usque dum *ibid.*
 Hungaria tranquillitati fuisset reddita.
 Andreas Dux, insuperhabita Ponti-
 ficis comminatione, post annos ferme

Sæcul. XII. viginti demum in terram sanctam pro-
A.C. 1198. fectus est, cumque interea Emericus
 Rex, ejus Frater, die ultima Novembris,
 anno millesimo ducentesimo, & post spa-
 tium mensum sex Ladislaus Regis de-
 functi filius, rebus humanis erepti fuis-
 sent, Andreas mense Junio anno mil-
 lesimo ducentesimo primo Rex salutatus
 & coronatus, annos deinde triginta
 quatuor Hungaris imperavit, quem ipse
 Papa multis datis literis legitimum Re-
 gem agnovit.

Gest. c. 21.
Sup. Lib.
LXXIV.
§. 62.

Henrico VI. Imperatore fatis functo,
 Constantia Imperatrix vidua, Panormum
 reversa, Fridericum adolescentem filium
 suum, Regem Siciliae coronari curavit,
 regnumque cum ipso auspicata est. Mox
 nunciis ad Innocentium Papam missis,
 cum muneribus, se & filium Regno Si-
 ciliae, Ducatu Apuliae & Principatu Ca-
 puano cum suis ditionibus, eo more,
 quo Antecessores ipsorum, investiri pe-
 tit. Sed cunctabatur Papa, conside-
 rans, quantum Transactio Beneventi,
 anno millesimo centesimo quinquagesi-
 mo sexto, inter Hadrianum IV. Papam

Sup. lib.
LXX. §. 14. & Guilielmum I. Regem Siciliae inita,
 ac a Papa Clemente III. confirmata, Di-
 gnitati sacrae Sedis & immunitati Eccle-
 siasticae derogaverit; erant vero qua-
 tuor Capita in quibus laesam Ecclesiam
 querebatur, nimirum in Electionibus,
 Lega-

Legationibus, Appellationibus, & Con-
 ciliis. Itaque remissos ad Imperatricem
 nuncios respondere iussit; nisi illa hæc
 privilegia abdicaret, nunquam, quæ pe-
 teret, esse impetraturam.

Mulier Pontificem a sententia dimo-
 vere, oblatis ingentibus donis, conata,
 nihil effecit.

Præterea Innocentius ad liberandos
 captivos, quos Henricus Imperator in
 Germaniam miserat, animum adjecit,
 & inprimis Archiepiscopum Salernita-
 num, qui non sine sacræ Sedis dedecore
 detinebantur. Erat vero captivus Ar-
 chiepiscopus Nicolaus, filius Matthæi,
 Sicilia Cancellarii, atque in Sede Saler-
 nitana Romualdo anno millesimo cen-
 tesimo octogesimo primo successerat.
 Hunc ergo libertati redditurus Innocen-
 tius Papa, sub initia Pontificatus sui in
 Germaniam misit Episcopum Sutrinum
 de Gente Germanorum, cum Abbate
 S. Anastasi, Ordinis Cisterciensis, datis-
 que literis, Episcopis Spirensi, Argento-
 ratensi, & Wormatiensi præcepit; Ar-
 chiepiscopum in libertatem vindicarent,
 adhibitis, si necesse esset, Censuris Ec-
 clesiasticis, addita comminatione, se,
 nisi obedientes haberet, totam Germa-
 niam Interdicto subjecturum. Philip-
 pus Dux Sueviæ, cum in Italia copiis
 Henrici VI. Imperatoris Præfectus Pa-

Sæcul. XII.
 A.C. 1198.

1. ep. 24.

Sæcul. XII. A.C. 1198. ep. 25. trimonium Ecclesiæ invasisset, propterea a Cœlestino Papa fulmine Vaticano ictus fuerat, & quia a nemine nisi a Pontifice absolvi poterat, Romam ipsi pergendum fuisset. Sed Innocentius Episcopo & Abbati, Nunciis suis, in mandatis dedit, si Princeps ille Archiepiscopum Salernitanum liberum præstaret, cum Apostolicæ Sedis auctoritate a Censuris & longi itineris molestia absolverent.

§. III.

Philippus & Otto Reges Romanorum.

Pontificis Nuncii in Germaniam pervenientes comperiunt, Philippum Ducem a Principum parte Regem fuisse electum. Juventus enim Friderici, qui jussu Henrici parentis sui Imperatoris coronatus fuerat, contemnebatur, & licet Philippus primum professus fuisset, quod jure tutelari defendere cogitaret nepotem ex fratre, sibi ipsi tamen vigilabat, ac postea obtinuit, ut Erfordiæ a magno Principum numero Rex proclamaretur, nempe Austria, Bavaria & tota Germaniæ, qua Orientem spectat, parte sibi faventibus. Hæc electio die Veneris, in tertia Quadragesimæ hebdomada, videlicet sexta Martii, anno millesimo centesimo nonagesimo octavo

*Otto a
S. Blasio
c. 46.*

*de neg. Imp.
ep. 136.*